

שולחם

איש המזדזר

(ע"פ דניאל ג' יט)

וְהָיוּ עֵינֶיךָ
רְאוּת
אֶת מוֹדִיךָ

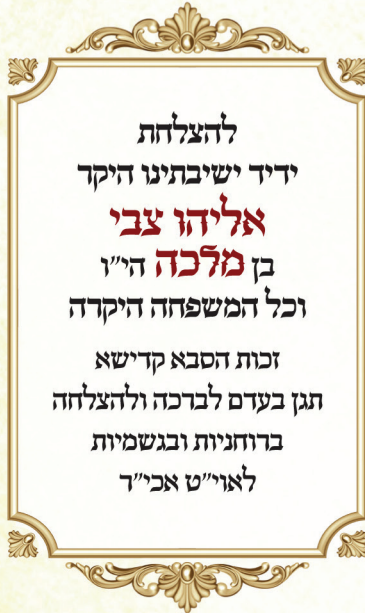

קוים קצרים לדמותו ותמונות הוד מחיי מורנו ראש הישיבה
מפארי עדת המכונים המקבל הצדיק הנסתר

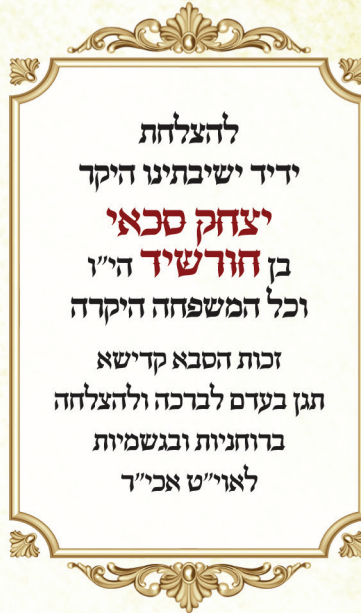
תלמידו ונאמנו של זקן המקבלים הגה"ק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

הסבא קדישא כמוהר"ר שלום אהרן שמואל זצ"ל

נתעלה לנגזי מרומים בשיבה טובה כ"ג סיון התשפ"ד
זכר צדיק לכרכה לחיי העולם הבא

להצלחת
ידיד ישיבתינו היקר
אליהו צבי
בן **מלכה** הי"ו
וכל המשפחה היקרה
זכות הסבא קדישא
תגן בעדם לברכה ולהצלחה
ברוחניות ובגשמיות
לאוי"ט אבי"ד

להצלחת
ידיד ישיבתינו היקר
יצחק סכאי
בן **חורשיד** הי"ו
וכל המשפחה היקרה
זכות הסבא קדישא
תגן בעדם לברכה ולהצלחה
ברוחניות ובגשמיות
לאוי"ט אבי"ד

שלום איש חמודות (ערה"כ) 1152
המקובל רבי שלם שמואלי 1152

© כל הזכויות שמורות לישיבת נהר שלום
ואין רשות להעתיק בלי אשור מפרש בכתב
מחקיר כתיבה ועריקה: הרב ישראל גברא / מכון הגביע

יוצא לאור על ידי ישיבת המקובלים נהר שלום
לרגל יום השנה הראשון - כ"ג סיון התשפ"ה

תולדות הצדיק זקנים קצרים לדמותו

[מלקט מתוך ספר תולדותיו ושבתיו השלם "החפץ בשלום עבדו"
הנמצא בשלבי עריכה מתקדמים בעזה"י]

כמוהר"ר שלום אהרן שמואלי זצ"ל נולד למשפחה מיחסת בעיר
'יזר' שבפרס. חלק מענפי משפחתו היו במקורם מיושבי ארץ
ישראל בפקיעין שבאזור צפת, וכשירדו להשתקע
בפרס, נדרו שמדי תקופה ישלחו שליח לפקד את
ארץ הקדש בשליחות כלל המשפחה להעתיר בעדם
בקברי הצדיקים. ואכן עד דור העליה נשמר הקשר
העז והחבה לארץ הקדש.

רבי שלום בילדותו

למרות הנתוק של רב יהודי פרס מחכמי ישראל
שבשאר הארצות וממרכזי הישיבות, זקני משפחתו
של רבי שלום נתיחדו בכך שהשתדלו להיות סמוכים
על מרכזי התורה השונים בקשרי מכתבים ואגרות
הדרכה הלכתיות ומוסריות, מה שעמד להם להצליח
לשמר את גחלת היהדות והקדשה, הבנים לקבע עתים
לתורה ולהקפיד על התפלה, והבנות בצניעות מפלגה, כך שמרו על
חיי טהרה וזכו להצמיח צדיקים וקדושים שהיו פאר לעדתם.

זקנו זקנו של רבינו. היה הצדיק הקדוש רבי נוריאל [ב"ר יוחנן ב"ר צבי]
זי"ע. ספרו עליו שרב ימיו היה בתענית על גלות השכינה וצער החרבן,
והיה שוקד על התורה ימים ולילות. מידי לילה היה שונה ארבעים

דפים בגרסא בזהר הקדוש לפני נר שמן. גם העידו שזכה לגלוי נשמות צדיקים ואף נשמת רשב"י ע"ה נתגלתה לו לרב חבתו ושנונו בזה"ק. בקדשתו היו מתקבצות אצלו נשמות ומבקשות ממנו תקון. זכה להאריך ימים למעלה מתשעים שנה ולא נס לחה ולא כהו עיניו, והיו עמו עננים פלאיים. הצדיק רבי נוריאל ב"ר יוחנן נלב"ע ביום כ"א אדר תר"ס. תנצב"ה.

בנו רבי רפאל, היה ברא כרעא דאבוה, והיה אומר 'אני אין כוחי כמו אבי שהיה לומד ארבעים דפי זהר בכל לילה, אבל כ"ו דפים [כמנין שם הויה] זה יש בכוחי'. ואכן התמיד לנהג כך כל ימיו. היה מיחד בכונות ויחודים גם בדברים ארציים כביכול, היה מסלסל בחסידות לברר מנינים ומספרים שהיו תואמים לשמות הקדש, לקים 'בכל דרכיך דעהו'.

רבי שלום בלימוד בספר עץ חיים בחדרו

היה רגיל בגמילות חסדים וצדקה בסתר, וגם הוא היה רגיל בתעניות וסגופים, אמנם נזק במעיו וכ"ב שנה היה בחלי קשה ויסורים עזים, עד שנפטר בחליו, ביום הפורים י"ד אדר תרע"ה. תנצב"ה.

והיו עוד דמויות מופת בקרב בני משפחתו, צדיקים וצדקניות תמימים וישרי דרך, ולא בחנם זכו להעמיד דור ישרים מברך.

ביום השבת ב' אלול התרע"ח האיר וזרח אורו הגדול של רבי שלום שמואלי. הרהר הנולד נולד לאמו מרת רחל [בכה"ר שמואל] בתקופה

קִשָּׁה שֶׁל רָעַב הַמוֹנִי וּמִגָּפוֹת, וְלֵאחֶר כָּמָּה וְכָמָּה הִרְיוֹנוֹת שֶׁכִּשְׁלוּ. כָּמָּה הָיְתָה מִתְפַּלֵּלָת בְּדַמְעוֹת וְתַחֲנוּנִים לְזֶרְעָא חַיָּא וְקִימָא. לִפְנֵי שְׁנִפְקָדָה, נִדְרָה שָׂאֵם יִתְקִים לָהּ וְלֶד תַּעֲלֶה עִמּוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

וְאַכּוּ, זָכְתָה הָאֵם הַצְדֻקְנִית וְעָמְדוּ לָהּ זְכוֹת הָאָרֶץ וְתַחֲנוּתֶיהָ וְנוֹלֶד לָהּ תִינוּק בָּרִיא וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל שְׁלוֹם אֶהְיֶה.

הוריו הצדיקים של רבי שלום
ה"ה רבי שמואל ז"ל ומרת רחל ע"ה

אֶת הַתִּינוּק לְקַחָה מִיָּד עִם הַיֶּלֶד לְקַבְּרוֹ שֶׁל פֶּאֶר יְהוּדוֹת פָּרַס, הוּא מוֹלָא אֹר שְׂרָגָא זי"ע, וְהַתְּפִלָּה בְּדַמְעוֹת וְתַחֲנוּנִים לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְקִים אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאַבּיו וּלְאִמּוֹ. כְּסָגְלָה עֲמָמִית נִקְבּוּ לוֹ שֵׁם "עֲגִיל" בָּאֶזֶן, כְּדִי לְבַלְבֵּל אֶת הַמְּסַרְגִּים, עַד שְׂיִגְדֵּל וַיְהִיָּה לְאִישׁ וַיֵּצֵא מִכָּלֵל סְכָנָה. כְּשִׁחְזָרָה מִשָּׁם, בַּעֲצַת חֲכָמֵי הָעֵדָה עָשׂוּ לוֹ סָגְלָה נֹדַעַת נֹסֶפֶת, כְּדִי שְׂיִתְקִים, וּ"מְכַרְוָהוּ" לְמִשְׁפַּחַת כְּהֻנִּים, ה"ה רַבִּי מֹשֶׁה כְּהֵנִיאֵן זל"ה שְׂאֶכֶן גִּדֵּל

לְמִשְׁךְ תְּקוּפָה אֶת רַבִּי שְׁלוֹם כָּאֵב, וּבְנִיּוֹ הָיוּ לוֹ כְּאַחִים, וְאַתֶּם עָלָה, יַחַד עִם אִמּוֹ, וְזִקְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ, בְּדֶרֶכֶם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בִּימֵי הַחֲרָף הַתֶּרֶפ"ב.

לֹא מִיָּד הִצְלִיחוּ לְהִגִּיעַ לְאַרְץ. בְּדֶרֶכֶם עָבְרוּ בְּסוּרְיָה שֵׁם שְׁלֹטוֹ הַבְּרִיטִים הָאֶכְזָרִיִּים שֶׁמָּנְעוּ מֵהֶם לַעֲלוֹת, נִכְנסוּ אֶל דְּמִשְׁק לְפָקֵד אֶת קֶבֶר אָבִי אִמּוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁלוֹם, וְנִאֲלָצוּ לְשִׁהוֹת שֵׁם עַד קִיץ תֶּרֶפ"ג אַז הִצְלִיחוּ לְשַׁחַד מְבָרִיחֵי גְבוּל וּבִתְחֻנוּנִים זָכוּ וְעָלוּ בְּקִיץ הַתֶּרֶפ"ג לְאַרְץ הַקֹּדֶשׁ.

משפחת שמואל בראשות זקנם הישיש רבי יששכר, השתדלו וקבעו את דירתם בירושלים, וכך הגיעו לשכונת 'אבו באסל' [מול בית החולים 'שערי צדק' הישן, ברחוב יפן] שם היה רכוז של עולים מפרס.

משמים הועידו שיקבעו תפלתם בבית הכנסת 'רחמים בנא' שם זכה אביו של רבי שלום, ה"ה רבי שמואל להפיר ולהתנדע לצדיק הקדוש כמוהר"ר מרדכי שרעבי זיע"א.

רבי שמואל רחש כבוד גדול אל הצדיק, הוא השתדל לתמוך בו ועודד את בנו להתקרב ולקבל מהמאור הגדול. מיום שנעשה רבי שלום לבר מצוה, הפקידו אביו להיות מבני המנין הקבוע של הצדיק, להתפלל עמו במתינות עם תלמידיו המכונים.

רבינו בילדותו בת"ת "אור החיים"

באפן מפתיע הרב שרעבי הצדיק נהג קרבה גדולה בילד היניק והחכים, בסוד ה' ליראיו ראה את גדל נשמתו והושיבו לידו וכבדו בפני כל תלמידיו הגדולים. כבר מאז.

רבי שלום למד בתלמוד תורה "אור החיים", אצל דודו ומחנכו הנערץ חכם מאיר רפאל זלה"ה. ואחר כך תקופה בבית הספר הסמוך לביתו, שם למד בבקרים למודים כלליים, ובכשוריו תפס במעט זמן את השפה הצרפתית על בריה. אך אביו לא היה שבע רצון מהקף החמר התורני הנלמד. ובעידוד רבותיו, בכל יום אחר הצהרים הקפיד לקחתו יד ביד להשלמת

חכם מאיר רפאל זלה"ה
דודו ומחנכו הנערץ של רבינו

למונדי קדוש ברמה הגבוהה ביותר, בת"ת הספרדי היחיד שהיה אז בירושלים, אצל המורה הצדיק 'חכם נתן סאלם' זלה"ה.

עם יסודות הלמוד הללו קבע הנער את למוד התורה שלו בשנות נעורו. כאשר בכל יום היה משתתף בשעורים הקבועים של הצדיק הרב שרעבי [שכללו חק לישראל, גמרא ורמב"ם. מוסר הלכות וגרסא בזהר].

ככל הנערים באותה התקופה חפש רבי שלום מקצוע מפרנס לכלכל בו את ביתו. לא הליך בגדולות ובחר להיות סנדלר. מקצוע שהתאים לו עם סדר יומו המקיף שכלל סדרי למוד ותפלות שהיו קבועים אצלו חק בל יעבר.

יש מי שאומר שבהשראת רבו הצדיק הרב שרעבי, וכמסרת צדיקי משפחתו, נמשך הנער שלום אל למוד פנימיות התורה, וכך מצא עצמו יושב מן הצד כמשקיף פעיל בעל אונים פרויות לרוחה בישיבת הזקנים המקבילים בשכונת הבוכרים בבית הכנסת 'ישכרוף - בביוף'.

הסנדלריה

רבי שלום המתין לזווגו עד גיל 34 כי נבחר להשתדך עם בתו הצעירה של רבי נחמיה מזרחי זלה"ה, 'שולמית' בת מזל, הצעירה ממנו ב-16 שנה.

רבי נחמיה החותן, היה במוצאו מכרמאן שבפרס, אך בפעל שמש כאחד מפרנסי העדה היזדית בירושלים, ומבוי בית הכנסת היזדים

[המפרסם משעורו של מרן הראשון לציון]. הִיָּה נִכְבֵּד מְאֹד בְּקֶרֶב עֲדוֹת
הַפְּרָסִים וּבִירוּשָׁלַיִם בְּכָלֵל וְגַמְלַל חֲסִדִּים בְּמִמוֹנוֹ. רַבִּי נַחֲמִיָּה גַם שָׁמַשׁ
שְׁלִיחַ וְאִישׁ סוֹד לָרַבּוֹ הַמִּקְבֵּל הַקְדוּשׁ רַבִּי אַבְרָהָם בְּרֹאזֵאנִי [תַּלְמִידוֹ שֶׁל
הַגָּה"ק רַבִּי יְהוּדָה פֶּתִיא זצ"ל].

רַבּוֹתָיו שֶׁל רַבִּי נַחֲמִיָּה. בָּרְרוּ וְשָׁמְעוּ עַל קְדוּשָׁתוֹ הַמִּיחָדָת שֶׁל הַחֲתָן,
וּבִרְכוּ עַל הַשְׂדוּךְ בְּפֶה מָלֵא. רַבִּי נַחֲמִיָּה לָקַח אֶת הַחֲתָן הַמֵּיָּעֵד אֶל
'הַסַּנְדֵּלָר הַקְדוּשׁ' מֵתֵל אָבִיב, הָרַב רַבִּיקוֹב זֶלֶה"ה שְׂרָאָה מֶה שְׂרָאָה
וְשָׁמַח וּבָרַךְ עַל הַבֵּית הַגָּדוֹל הַנִּבְנָה.

אָגַב, רַבִּי נַחֲמִיָּה מִזְרָחִי, זָכָה לְהַעֲמִיד קֶרֶן פְּרָסִים לְעִידוּד בְּנֵי הַיְּשִׁיבוֹת
הַשְּׂקָדָנִים, בְּנִשְׂיאוֹת וּבִפְקוּחַ רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה חָכֵם יְהוּדָה צִדְקָה ע"ה
וְזָכָה לְרוֹנוֹת נַחַת בְּמִבְחָנִים הַפְּמִבִּיִּים כֶּאֱשֶׁר בְּנֵי הַיְּשִׁיבוֹת הָיוּ שׁוֹלְטִים
בְּעִשְׂרוֹת דְּפִי גִמְרָא בְּעַל פֶּה, וּבִינִיָּהם נִכְדָּיו בְּנֵי רַבִּי שְׁלֹמֹם. רַבִּי נַחֲמִיָּה
נִלְב"ע בְּעֶרֶב רֹאשׁ חֹדֶשׁ שְׁבַט הַתּש"ס.

הַכֵּלָה 'שׁוֹלְמִית' נִכְנָסָה בֵּת ח"י לַחֲפָה, בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, כ"ח מִנְחָם

אָב הַתּש"י"ב. מְסִידָר
הַקְדוּשִׁין הִיָּה הָרֹאשׁוֹן
לְצִיּוֹן רַבִּי בֶן צִיּוֹן מֵאִיר
חֵי עֲזִיזָל זֶלֶה"ה.
בְּשִׁמְחָה הַחֲתָנָה
הַשְׂתַּתְּפוּ וְשָׁמְחוּ
נִכְבְּדֵי הָעֵדָה וּמְכִירֵי
הַמִּשְׁפָּחוֹת תַּלְמִידֵי
חֲכָמִים וּמְקַבְּלִים.

בחופה וקידושין לצד חכם שלום כהן

מֵהָר מְאֹד נִכְחָה הָרַעֲיָה
לְדַעַת שְׁהַשְׁמוּעוֹת עַל

קְדוּשַׁת חֲתָנָה הֵן אֵמֶת. כָּבֵד בְּשָׁנוֹת הַנִּשְׂוֹאִין הָרֹאשׁוֹנוֹת נִהַג בְּפִרְיָנוֹת,

כמעט לא דבר. לא היה אוכל בשמחות. גם בשמחות משפחתיות היה מגיע לכבד אך יושב בפנה ובקשי מדבר. בכל לילה היה קורא קריאת שמע בכונות זמן ארך, ועוד הנהגות שלא היו קלות, אבל ידעה שזכתה ותמכה בעלייתו בהערצה רבה.

לפרנסתם הקצה אביו של רבי שלום לבנו בבנין ביתם ברחוב אגריפס, את החדר - חנות, הפונה לחזית הרחוב, סמוך לשוק מחנה יהודה, ושם פתח רבי שלום סנדלריה, ובה עבד שעות ספורות ביום.

בכל לילה היה משכים קום להשתתף בסדר היום אצל הרב שרעבי. שכלל למוד לפני התפלה. טהרה. תפלה בגן חק לישראל וסדרי למוד עד סביבות השעה עשר בבקר. אחר ארוחת בקר דלה היה יוצא לעבודתו, וכבר בשעת המנחה חזר אל הישיבה להשתתף בשעורים של הרב עד הלילה.

רבינו בצד ימין לצד מרן רבי מרדכי שרעבי

ככל שהתבגר הרב שרעבי והתפרסם, כך גבר זרם הפונים אליו לעצה וברכה. היו נשם מופתים מפלאים וגלויי רוח הקדש דבר יום ביומו. ספורי הישועות עברו מפה לאזן וההמונים צבאו על דלתות הישיבה ובית הרב ע"ה. סוללת גבאים ומקורבים נהלו את הכניסה בחן ובחסד, אך הקרבה והאהבה הגדולה הייתה אל נאמנו השותק רבי שלום. שמקומו נקבע על ידי הרב לצדו. גם בשעורי הקבלה.

הרב ע"ה היה פונה אליו ומבקש ממנו לקרא וגם לחזר על הלמוד בקול. ואם היה הרב מסביר דבר עמוק, היה מבקש באפן מיוחד מרבי שלום 'תחזר, תגיד מה הבנתי', ולא נחה דעתו עד שידע שרבי שלום

שוחה ורגיל בשבילי הספר הקדוש 'עץ חיים' וכונות הסדור. כבר משנותיו הצעירות הגישו הרב שרעבי לפני התבה לשמש כחזן על פי כונות הרש"ש, וביום הכפורים בשנים האחרונות היה אומר: 'נעילה!'

- רק רבי שלום... מה שהיה עדות עד כמה רבו מחשיבו.

בעשרים שנה לפני פטירת הרב שרעבי מסר הרב את כל מפתחות והקדשות הישיבה ביד רבי שלום, גם פרשומות דאג שרבי שלום יהיה החותם.

רבי שלום במוצאי יום כיפור

בשנתיים לפני פטירת הרב שרעבי, היה הרב חולה ומרתק למטתו ברוב הזמן והתלמידים היו ממשיכים בתפלות ובישיבה בלמודים פרגיל.

והנה באותה תקופה האחרונה של הרב שרעבי, יום אחד הרב בקש שיעלו אותו מביתו אל בית המדרש, נכנס פנימה והביט בחבה על תלמידו רבי שלום ואמר 'זהו הכתר של הישיבה', 'בשמים מכריזים - רבי שלום הכתר של הישיבה', מעתה הוא ימשיך את הישיבה הקדושה.

החברים לא הכו בתדהמה מזהות הממשיך. ידעו על נאמנותו ומסירותו ועל הערצת רבו אליו. אך העתוי היה לפלא. לא היה שום סימנים שהרב שרעבי עומד להסתלק מן העולם. היה זה מחזה לראות את הרב נאמן

רבינו המלוב"ן רבי מרדכי שרעבי זצוק"ל מייסד וראש ישיבת "נהר שלום"

למסר השמימי אותו קבל ואותו העביר לצבור כמובן מאליו.

בימים שלאחר מכן, הגיע יהודי אל הרב שרעבי ובקש שיערוך עבורו פדיון נפש. הרב שרעבי הפטיר ואמר 'זהו, העברתי הכל לרבי שלום'...
הרב שרעבי התנה אז תנאי שראש הישיבה לא יקבל שום משכרת והכל יהיה לשם שמים לאקמא שכינתא מעפרא.

לא מיד הבינו אבל ימים הגידו. רבי שלום למרות צניעותו ושתיקתו הצליח בתפקידו מעל ומעבר למשער. היה נכר לעין כל כי יש כאן סיוע שמימי מפלא ממרום.

עם בנו מוזה הרבים הרה"צ רבי שמואל שמואלי שליט"א

תחלה היו צריכים לקבץ חכמים לקומם את הישיבה מחדש, כי נתפזרו אחר פטירת הרב. הרב ובניו אספו עשרה לעשות להם 'פולל אברכים', ורבי שלום כמעט לבדו, היה מגיס להחזיק אותם, וכמה שנכנס כך היה מוסיף עוד אברכים, עד שהצליח לגייס הון תועפות להחזיק את חכמי הישיבה מדי חדש

בחופת בנו מוזה הרבים הרה"צ רבי מאיר שמואלי שליט"א

בחדשו ולהמשיך את מפעלי התפלות על הכלל והפרט ע"י תינוקות של בית רבן ומבגרים.

הדבר הִיה מְפֹלָא. בְּאוֹתָם שָׁנִים רַבִּי שְׁלוֹם הָיָה מִתְאַמֵּץ לְפָרְנֶסְתּוֹ כְּסִנְדֵּלָר פָּעִיל. סוֹחֵר בְּשׁוּפְרוֹת, אֲרַבֶּעַת הַמִּינִים וְכִיּוּצָא בְּאַלָּה. לֹא הִיתָה רוּחָה בְּבֵיתוֹ כָּלֵל וְעֶקֶר. לְבוּשׁוֹ הָיָה בְּצִנְיָעוֹת וּפִשְׁטוֹת תְּהוֹמִית. חֲלִיפָה אַחַת לְשַׁבָּת וְחֲלִיפָה אַחֶרֶת לְיוֹם חוֹל. "אַחַת". מִהֲחַתְנָה עֲשָׂרוֹת שָׁנִים! וְאִידָּהּ שְׁלִישִׁיבָה הַצְּלִיחַ לְגַיִם כָּל כֶּךָ הִרְבָּה. פֶּלֶא.

נוֹכַחֲתּוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁלוֹם בִּישִׁיבָה הִיתָה אֲגָדָה. נִמְצָא וְלֹא מְרָגֵשׁ. מַעַט אַחֵר חֲצוֹת לַיְלָה הוּא כָּבֵר שֵׁם עַל מִשְׁמֶרְתּוֹ. וּבְלִילָה שׁוֹב עַד צֵאתוֹ שֶׁל אַחֲרוֹן הַלּוּמָדִים בִּישִׁיבָה. כָּל הַתְּפִלוֹת נִמְצָא בְּמִקְוָמוֹ בְּשִׁתִּיקָה. בְּלִי שׁוֹם דְּבוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם, וְגַם לֹא רְמָזִים. מְכַנֵּס בַּפִּנָּה וּמִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנוֹת.

רבי שלום בציון הרש"ש בהר הזיתים

מִדֵּי פַעַם אֶרֶע שְׁהִיו מִתְקַשְּׁרִים לְבִשָּׁר לוֹ עַל צָרָה אוֹ עֲנִין הַצָּרִיד רַחֲמִים, וְהָיָה עוֹלָה בְּשִׁתִּיקָה וּמִבְקֵשׁ מִכֶּמֶה חֲכָמִים שְׂיָבוֹאוּ לְהַתְּפִלֵּל אֹתוֹ. הָיוּ פּוֹתְחִים אֶת הַהִיכָל וְעוֹשִׂים תְּקוּנִים לְפִי הָעֲנִין. וְהוּא מֵהֶצֶד כְּאַחַד הַמִּשְׁתַּתְּפִּים, בְּלִי לְהַתְּבַלֵּט כָּלֵל.

הָרַב הִסְתִּיר אֶת יְדִיעוֹתָיו הַנִּרְחָבוֹת בְּעֵץ חַיִּים וּשְׁמוּנָה הַשְּׁעָרִים לְאַרִּיז"ל, וְכַמְדָּמָה שְׁמֻלְבֵּד רַבּוֹ, הָרַב שְׂרַעֲבִי, אִישׁ לֹא יָדַע אֶת סוּדּוֹ.

נֶצְנִים בְּלִבָּד הָיוּ שְׁלֻמְדוֹ עַל כֶּךָ. כְּגוֹן מַה שְׁהָיָה ה'סוּמָד' שֶׁל הַחֲזָנִים בִּישִׁיבָה שְׂיָכוּנוֹ לְפִי כּוֹנוֹת הַרְש"ש. בְּיָמִים הָהֵם עֵדִין לֹא הָיוּ סְדוּרֵי כּוֹנוֹת נִדְפָּסִים בְּסֶדֶר נָכוֹן דְּבָר דְּבוּר עַל אִפְנוֹ, וְרַבִּי שְׁלוֹם שְׁתַּמִּיד עָמַד

על התבזה, היה עם ערמת הספרים אתו, ופותח להם לשליחי הצבור
מה ואיך ומתי לכוון. באין אומר ודברים, רק פותח ומראה.

עוד ספור התפרסם בישיבה שפעם חכמי הקבלה התלבטו בענין
מסים. רבי שלום ראה בצערם ונגש לארון הספרים, הוציא כמה
ספרים, פתח עינים ועוד, והגיש לפניהם,
ואכן נתישבה הסגיא ופתרון בהיר צף
ועלה והאיר את עיניהם. כמה גבבה אז
קומתו בעיניהם, ובקשו להללו, אבל הוא
המשיך בעבודתו בקדש כאינו יודע מה
הם שחים.

עומד שעות ארוכות על רגליו בתפילה בכוונות קרוב לגיל מאה

סדרי תפלתו של הרב למען עם ישראל,
היו פלאיות ותמידיות, וכמה פלא הוא
פלא שמתמיד בכל יום מחדש כאלו זהו
בפעם הראשונה ובמלא הכוחות.

מאז עמד רבי שלום על דעתו
ובהדרת הרב שרעבי התחיל
לכוון בתפלתו, ועד היותו
למעלה מתשעים שנה, היה
עומד בכל יום שעות ארוכות
על רגליו.

עמודא דצלותא רבי שלום בכותל המערבי

מי מהותיקים אינו זוכר את
מעמדות התפללות והתקונים
בפתיחת ההיכל, לטובת בעלי
היסורין. שנים היה אוסף

תינוקות של בית רבן ומעניק להם דמי כיס ומתנות כדי שיבואו ויאמרו

אתו סליחות בהבל פה שאין בו חטא. והוא היה עומד לצדם ובוכה עם קול תפלתם. כמה היה מתפלל להציל מסכנות ממחבלים ושאר אויבי ישראל. על מקשות ללד ושאר חלאי עם ישראל.

רבי שלום היה מהיכלא דדוד מלכא משיחא, כמה דבקות היתה לו לרבי שלום בספר התהלים, לפי הידוע לנו בכל יום בבקר היה מתחיל ומשלים כל ספר התהלים, ולעתים הוסיף במשך היום עוד. ולא הסתפק במה שהיה קורא בעצמו, עוד היה שוכר בממון מי שילמדו תהלים בעבורו.

כשאך גדל בנו מורנו ראש הישיבה הרב בניהו, מנה על ידו לעמוד בהנהגת סדרי הישיבה והשעורים. והוצאת ספרי הקבלה וסדורי הפונות, כשרבי שלום האב הגדול מפנה את השואלים אל בנו בהצטנעות: "תשאלו אותו, הוא מבין בזה..."

במשך השנים משעור הקבלה של שלשים - ארבעים חכמים, גדלה הישיבה באיכות ובכמות שבעתים. מלבד סדר היום המקורי בבית המדרש כבימי הרב שרעבי, עם שעור הקבלה הותיק. נוספו עוד כוללים לאברכים ונפתחו בזה אחר זה, ללמוד

שיעור בקבלה בבית הרב שרעבי

הש"ס בעיון, ולהוראת ההלכה בארח חיים ויורה דעה, ולהקשרת דינים בחשן משפט, ומורי הוראות באבן העזר. וכמובן כוללים ללמוד קבלת האריז"ל והרש"ש זי"ע בעיון.

נֶאֱמָן לְצוּאת רַבּוֹ. רֶכֶשׁ רַבִּי שְׁלוֹם, בֵּית אַחֵר בֵּית, חֲנוּת אַחֵר חֲנוּת
שֶׁסָּבִיב בֵּית הַמִּדְרָשׁ, כְּאֲשֶׁר כָּל חֲנוּת וְדִירָה שְׁמִת־פְּנִית נַעֲשִׂית בְּמִהְרָה
לְבֵית מִדְרָשׁ פָּעִיל שׁוֹקֵק חַיִּים וּמֵלֵא קוֹל תּוֹרָה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה.

הִיָּה זֶה מֵאֲמָץ עֲלָאִי בִלְתִּי נִתְפָּס שְׁאֲרָךְ שְׁנַיִם אֲרָכוֹת וְעֵלָה עֲשָׂרוֹת
מְלִיוֹנִים שְׁכָלָם גִּיסוֹ בְּאִפֶּן אִישִׁי עַל יָדוֹ,
פְּרוּטָה אַחֵר פְּרוּטָה, עַד שְׁזָכָה לְהַשְׁלִים
הַקֶּנֶן עוֹד לִפְנֵי פְטִירָתוֹ.

רבינו בתיקון ער"ת בישיבה

בְּאִפֶּן סְמָלִי, הַקֶּנֶן הָאֲחֵרוֹן שֶׁעָשָׂה, הִיָּתָה
דִּירָתוֹ שֶׁל הָרַב שְׂרָעְבִי עֲצֻמוֹ, וְלִקְרַאת יוֹם
הַשְּׁנָה לִפְטִירָתוֹ נִשְׁלַמְתָּ עֲבוֹדַת הַשְּׁפוּץ
וְהַכְשָׁרַת בֵּית מִדְרָשׁ וְכוּלָּל אֲבָרְכִים קְבוּעַ
לְלִמּוּד הַקְּבִלָה בְּמָקוֹם עַל שְׁמוֹ שֶׁל רַבִּי
שְׁלוֹם עֲצֻמוֹ, נִתְקַיֵּם מָה שֶׁנֶּאֱמַר 'נוֹצֵר
תֵּאֱנָה יֵאָכֵל פְּרִיָּה'.

עַל הַעֲרֵכַת גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל לְרַבִּי שְׁלוֹם
יָדוּעַ. הַחֲדוּשׁ הוּא שֶׁהָיָה זֶה כְּבָר מְגִיל
צָעִיר. מִפְּרָסָם הַמַּעֲשָׂה שֶׁהָיָה עִם כ"ק
מֵהָר"א מְבַעֲלָא זי"ע, שֶׁהָיָה מְקַפֵּיד
לְטַבֵּל בְּמִקְוָה שְׁלֵא טָבְלוּ בָּהּ לִפְנָיו. וְאִם

יָרַע שִׁטְעוֹ, לֹא הָיָה נִכְנָס וּמִחֻכָּה שִׁיחֲלִיפוֹ הַמַּיִם. פַּעַם הִגִּיעַ רַבִּי
שְׁלוֹם, בְּהִיוֹתוֹ עֲדִין בַּחוּר, וְלֹא יָדַע מְקַפֵּידַת הָאֲדָמוֹ"ר וְנִכְנָס וְטָבַל.
הַצִּטְעָרוֹ הַגָּבְאִים וְאָמְרוּ לְאֲדָמוֹ"ר שֶׁמִּישָׁהוּ נִכְנָס, בִּרְרֵי הָאֲדָמוֹ"ר 'מִי
וּמִי', עָנּוּ לוֹ שֶׁהָיָה זֶה רַבִּי שְׁלוֹם, שֶׁהָיָה עֲדִין רוֹק. מִיָּד הִגִּיב הָאֲדָמוֹ"ר:
"אִם זֶה רַבִּי שְׁלוֹם, זֶה בִּסְדֵּר, הוּא בְּקִדְשָׁה", כִּי יָדַע וְהִכִּיר בּוֹ שֶׁהוּא
נוֹטֵר אוֹת הַבְּרִית בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה.

הערכתו של הרב שרעבי לתלמידו אהובו ונאמנו המבקר, לא נתנת להבין לולי צפיתו של הרב שרעבי ברוח הקדש בידעו סוד נשמתו ותפקידו. כבר מהיותו ילד, תמיד היה מושיב אותו לצדו. וזאת בימים

ההם שגדולי האריות המקבילים ישבו שם, ומאז שלמדו לבנו, העמידו כחזן בכונות הרש"ש, ועד שמסר בידו את מפתחות הישיבה והכתירו למלא את מקומו.

מימין לשמאל: רבינו, הגר"צ אבא שאול והג"ר יוסף עדס

על הערכת גדולי ישראל

כבר בימים ההם, נתן ללמד ממעשה שהיה בזמנו. מנהל מוסד למודים מכבד, התנפל חנם לסלק אחת מבנות משפחתו של רבי שלום, בטענה שנהגה שלא כשורה ["הסתובבה בשוק"], בעוד שלא עשתה דבר [חזרה אל ביתה הסמוך ואין דרך אחרת].

אחיה הגדול בא אל ראשי ישיבת פורת יוסף, מרנן רבי יהודה צדקה ומשנהו רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל שיתערבו למען הבת. הרב צדקה בדקדוקו על האמת אמר: "אני יכול להעיד על האח שהוא מתלמידנו. אבל תקראו לחכם בן ציון שהוא

רבינו מנשק את ידי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה

מכיר את המשפחה, ובפרט את רבי שלום והוא יגיד לי מעדות והכרות אישית מה לכתב".

חכם בן ציון הגיע והכתיב תארי שבח מיחדים על רבי שלום, וראש הישיבה הרב צדקה כתב בכתב ידו. [המכתב לע"ע נאבד, וה' זכנו למצאו. בעל המעשה העיד מהזכרון שהיה כתוב שם שהוא 'צדיק' ו'כל היום לומד ומתפלל בכונות הרש"ש' ועוד].

שלום איש חמדות

בסוד שיח עם מרן הגר"מ אליהו

גדולי הדור. כמו מרן הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל היו סומכים על הרב שמואל. פעם באיזה ענין התבטא הרב עובדיה ואמר עליו "בזה יש רק אחד שאני סומך עליו, הרב שלום שמואל".

הראש"ל הגר"מ אליהו זצ"ל היה עם רבי שלום בקשר הדוק של הערצה, ואגב בתקופת מחלתו של הרב אליהו, כשהשתחרר מבית החולים, יום לאחר שובו לביתו, שלח שליח אל רבי שלום, להודות לו על הצלתו המפלאה

ממות לחיים, באמרו "אני יודע שהוא הציל אותי".

כ"ק האדמו"ר מבעלזא שליט"א היה מתבטא עליו ואומר "זהו צדיק אמת". כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א היה מגיע בשנים ההם אל הסנדלריה, ומסתגרים יחד וממתיקים סוד, והיה אומר 'רבי שלום הוא מל"ו צדיקים שבדור'.

כ"ק אדמו"ר מתולדות אהרן מנצל את הזכות למוזג יין לרבינו בביתו של רבינו בנייהו שמואלי שליט"א

המקבל הגה"צ רבי דוד בצרי שליט"א ששנים רבות היה עם רבי שלום במחצתו ולמדו יחד, היה אומר: "רבי שלום הוא חד בדרא בקדשתו ובטהרתו".

ספר רבי אהרן ביטון שליט"א [שהיה לומד עם רבי שלום בשנות יסוד הישיבה מחדש]. באותם ימים הגיע לישיבה אדם נכבד מאוד, ואמר שמחפש את 'הסנדלר מרחוב אגריפס'. הפנינו אותו לרבי שלום, ואז ספר לנו האיש, שחלה ל"ע במחלה קשה, ונגש לברכה אצל מזכ"ר כ"ק האדמו"ר מלובאוויטש זצ"ל, האדמו"ר אמר לו 'אתה צריך פדיון נפש, רק אחד יכול לעזר לך, תברר יש סנדלר ברחוב אגריפס...' האיש עשה כאשר הצטווה ואכן אחר הפדיון האריך עוד ימים ושנים.

הרב שלום מנשק ידי הרב כדורי

בציון יונתן בן עוזיאל בעמוקה

עשרות שנים עמד רבי שלום על משמרתו בשתיקה ובהתרחקות מכל שמץ פרסום וחיצוניות. גם כשהתפרסמה הישיבה בכל קצוי תבל, היטב להצניע עצמו כ'גבאי' ואחראי פשוט ולא כ'ראש הישיבה'. יודעי דבר שהיו באים לבקש את ברכותיו, או שיערך להם פדיון נפש

שלום איש חמדות

ראו פלאות. אך גם הם לא הבינו כיצד פועל הרב להסתיר מעשיו שגם מהם יעלם הדבר ולא יזכר שהוא זה שפעל עבורם את הישועה. רק לאחר פטירתו נעשו נסיונות לכנס את הספורים שהתרחשו סביבו, והתבררו מעט מוֹעִיר מהם. צניעותו נצחה גם כאן.

ובכל זאת, פטור בלא כלום אי אפשר, ונספר במסגרת זו איזה גרגירים נפלאים ממסכת חיו. כצהר וחרף צר להבין ולהשכיל מה כוחו של צדיק ומה פעל.

בציון התנא רבי עקיבא בן יוסף

קֶשֶׁר סוּדֵי הָיָה לוֹ לְרַבִּי שָׁלוֹם עִם צְדִיקֵי הַדּוֹר, הַגְּלוּיִים וְהַנִּסְתָּרִים. כָּבֵד מְאֹד בְּשָׁנִים הָהֵם, הָיָה דְבוּק בְּלִי הַפֶּסֶק בְּרַבּוֹ הָרַב שְׂרָעְבִי. [ספרו שְׁלֵמוֹת שְׁתַּקְנוֹתוֹ, בְּדֶרֶךְ

מְהִישִׁיבָה לְבִיתוֹ תָּמִיד הָיָה מְזִכֵּר אֶת הָרַב שְׂרָעְבִי בְּאִיזָה הַקֶּשֶׁר].
וְעוֹד צְדִיקִים וְקְדוֹשִׁים וְנִסְתָּרִים: רַבִּי אֶבְרָהָם הַכֹּהֵן זצ"ל, הָרַב מֹשֶׁה זָהָב זצ"ל, ר' בְּנִימִין חֲשִׁין, ר' עֲזָרָא פֶּרֶחֶה הַכֹּהֵן, ר' צִיּוֹן בֶּרֶכָה. וְעוֹד.

בציון אבא חלפתא

הֵם הָיוּ מְעַדְכָנִים זֶה אֶת זֶה עַל גְּזֻרוֹת שָׂרָאוֹ בְּשָׁמַיִם וּפּוֹעֲלִים יַחַד לְקֶרַע שְׁעָרֵי שָׁמַיִם בְּתַפְלוֹת וּבְתַחֲנוּנִים, בִּישִׁבוֹתֵיהֶם וּבִקְבָרוֹת הַצְּדִיקִים.

גם בשנים האחרונות ידוע שהיה ציר קבוע בין רבי שלום להראש"ל הגר"מ אליהו ומקרביו הגה"צ חכם ישועה בן שושן עם ידידו הגה"צ רבי דוד בצרי וכן החלבן מתל אביב [בנו של המקבל רבי עזרא פרחיה הכהן ידיד הישיבה].

בקבר בניהו בן יהוידע

בזמן מלחמת המפרץ, יזם רבי שלום וטרח להשיג ממון רב בכדי לשכר מטוס להקיף עמו את כל ארץ ישראל, ולעשות את סדר התקון כפי שערה רבי יהודה פתיה במטוס הבריטי בזמן מלחמת העולם השנייה.

באחת הפעמים ואולי הראשונה, המקבלים הזמנו ובאו. היו שם זקן המקבלים חכם יצחק כדורי והצדיק רבי דוד בצרי ועוד. אך למרבה הפלא, אחר כל טרחתו, סרב רבי שלום ואמר שהוא איננו נוסע עם החכמים במטוס, אלא הוא יסע וילך להשתטח על קברות הצדיקים אשר היה קשור עמם.

יש שהסבירו כי טעמו ונמוקו היה, משום שנודע לו כי בקשו מעוד מגדולי ישראל להצטרף לטיסה זו, ואחד מן המשמשים בקדש מישיבה אחרת, הביא עמו גם כתב של חדשות בכדי שיתעד את הכל, ורבינו לא חפץ בכך, כי הרגיש שיש בזה צד שאינו לנשם שמים.

בקריאת המגילה בשנתו האחרונה

בהגיעם להשתטח על ציונו של בניהו בן יהוידע אשר רבינו היה קשור אליו ביותר, (ועל כן קרא לבנו מו"ר ראש הישיבה על שמו) התפלל רבינו רבות,

ולאחר מכן, כאשר ראה את הדאגה הרבה והפחד על בני לויתו, אמר להם: "שר הצבא (הלוא הוא בניהו בן יהוידע) אומר שהמלחמה תפסק בחג הפורים!" וכך היה.

שלום
איש חמדות

בכוונות וייחודים בשעת הנענועים בישיבה

רבי שלום ידע על דברים שיתרחשו בעתיד בצורה פלאית. רק שהסתיר ולא היה מדבר. ממעט גלויים שהיו נודע הדבר. ספר בנו רבי מאיר שמואלי שליט"א: שבת אחת הרב ישב בישב בבקר בבית הכנסת, ואמר,

ספק לי ספק לעצמו: "סכסכתי מצרים במצרים"... לא הבנתי למה הזכיר את הפסוק ומה הפונה. לאחר שבת התברר שבאותה שעה פרצה מהומה בטורקיה והשלטון שונאי ישראל נטרדו מזה ולא היה להם פנאי להמשיך לצער את ישראל באותם ימים.

רבי שלום בכתיבת ספר תורה

הגאון רבי נתן בן סניור הספיד והעיד בשם חמיו הגה"צ רבי יעקב יגן, "רבי שלום בכל שנה היה אומר לי בתחלתה, אלו מארעות יתרחשו במהלך השנה, ומכל אשר אמר לי, לא

נפל דבר ארצה". והוסיף ואמר. ידענו על הפדיון נפש של רבי שלום שאינו שב ריקם. והיה מרגיש אם הצליח או אם ח"ו נגזרה גזרה ואין לשנותה. לפעמים בטרם התחיל בפדיון, היה מביט בשם ומחזיר אותו עם הכסף, והבינו שהענין אבוד רח"ל.

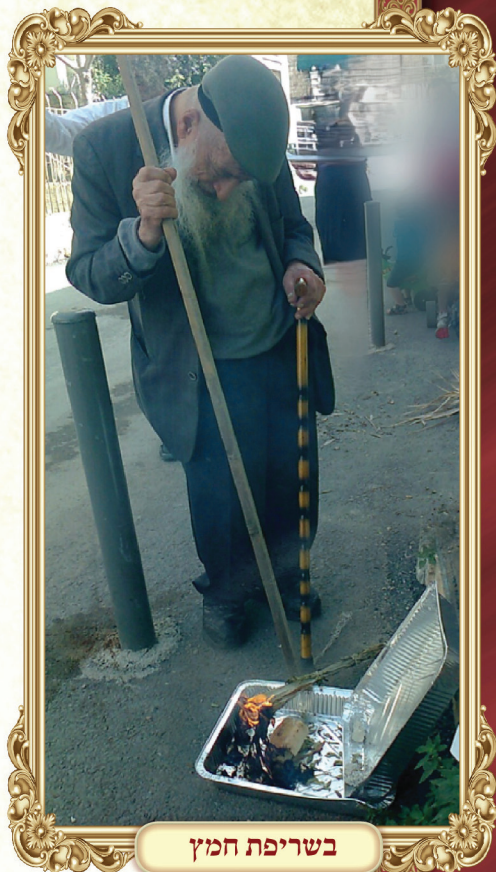

על כוחו בתקוני נפש מספר בנו של רבי שלום, מעדות אישית שראה בעיניו: פעם הביאו אל סמוך לישיבה אשה צעירה סוערת ובמצב נפשי קשה מאוד. מלניה היו בצער עם עינים דומעות והתחננו אל הרב שיפעל למענה. הצעירה מזה תקופה מתנהגת בצורה משונה מאוד, וכנראה שיש עליה רוח או דבוק וכדומה.

רבי שלום גיס לעזרתו מקבל נוסף, ופעלו יחד בין חמש דקות לעשר דקות, בלי שופרות, בלי השבעות, ובלי כמעט דבורים.

והנה זה פלא. התקון הצליח באפן מירי. האשה לפתע התרצנה וחזרה לשפיות וצלילות. ללא שום זכר למה שהיה קדם. [מלניה של האשה אמרו שלא חזר והיא מרגישה מצין].

בנו של רבי שלום לנה את אביו ראש הישיבה, אל הישיבה, וכל כך התפלא והתפעל כששם לב שאביו רק שותק ולא מדבר ולו מילה אחת על מה שעשה, כאלו לא קרה דבר.

בשריפת חמץ

ראו אצלו מעשים נוראים שבמאמר פיו גזר והיה. פעם שחו בפניו בצער על בכיר בעיריה פלוגית שהיה עושה צרות לישיבה שם. הרב בירר שאנשי הישיבה נקיים מאשמה ואמר 'אם לא עשיתם לו כלום, הוא יפול!'. כעבר כמה שעות נודע שבאותו זמן ממש אותו בכיר מעד ושיבר את רגלו.

כמה גלויי רוח הקדש ראו אצלו שהיה יודע. הביאו לפניו נדיב נכבד שהיה בחזות דתית רגילה. ורבי שלום לא מוכן להסתפל לעברו ולא

לברכו. רק לאחר שהפצירו בו, אמר 'מה עם שבת'... לא הבינו אבל אמרו לנדיב ההוא 'הרב אומר שצריך להתחזק בשבת קודש'. למרבה ההפתעה הלה השיב 'הרב יודע על מה הוא מדבר' ושתק. ולפתע אחר שעשה תשובה הרב קורא לו מעצמו ומברכו כאלו לא היה כלום. והיו

עוד מעשים כעין אלה שגרמו למשחרי פניו וברכתו, וראת שמים ויראת חטא.

עם ידידו המקובל רבי אליהו חמד זלה"ה

פעם בא אליו יהודי ממקבלי פניו תושב לוס אנג'לס. ובקש ברכה בטקס חזרתו למקומו. היה זה יום חמישי. הרב אמר לו, "לא כדאי לך לנסע תשאר

פה. עוד מעט תהיה שם רעידת אדמה חזקה". המקרב נבהל ואמר 'מה יהיה עם כל היהודים שם'? הרב עצם את עיניו ושתק, ואז פקח

ואמר "אל תדאג. הכל יהיה בסדר". המקרב דבר עם אשתו וספר לה על דברי הרב ושהגזרה תתבטל. ואכן בשבת התרחשה רעידה עצמתית במרחק מאה ק"מ מלוס אנג'לס, וגלי ההדף הגיעו ללוס אנג'לס בעצמה של 5.5 בסלם ריכטר, אך לא נגרם נזק רציני. הדבר

בהכנסת ספר תורה בצעירותו

עשה רעש בקהלה, אך הרב בחכמתו בטל והצניע הכל.

כְּשֶׁבָנוּ אֶת גֶּשֶׁר הַבְּרֹזֶל בְּמִתְחַם יְשִׁיבַת 'נֶהַר שְׁלוֹם', לְחֵבֶר בֵּין
הַמְּרַפְסוֹת שֶׁבִּשְׁנֵי הַצְדָּדִים. הָיָה צָרָךְ לְהָרִים 'רִלְסִים' (עֲמוּדֵי מִתְכַּת
כְּבִדִּים). אִישׁ הַמְּקֻצֹּעַ הָיָה יַעֲקֹב דִּהֶן מִבֵּת יָם. הוּא מְסַפֵּר: 'אַחֲרֵי

תְּפִלַּת עֶרְבִית שָׁאַל אוֹתִי רַבִּי
שְׁלוֹם יַעֲקֹב, לָמָּה לֹא עוֹבֵד?',
עָנִיתִי 'כְּבוֹד הָרֵב, אֲנִי לֹא יָכוֹל
לְהָרִים אֶת זֶה, זֶה כְּבֵד מְאֹד',
שָׁאַל הָרֵב 'מָה אַתָּה צָרִיךְ?',
עָנִיתִי 'אֲנִי צָרִיךְ מִיִּשְׁהוּ עִם
כַּחַ, וְגַם חֲבָלִים חֲזָקִים כְּמוֹ
שֶׁל ה'יִמָּאִים'.

רבי שלום עם ידידיו חכמי ישיבת המקובלים
רבי דוד הכהן ("בבא דו") במרכז. רבי נחום פז משמאל

לֹא עָבְרוּ שְׁלֹשׁ דְּקוֹת, וְנִכְנָס

בֶּן אָדָם בְּמַמְדִּים גְּדוֹלִים עִם גּוֹפִיָּה צְבָאִית אֶל הָרֵב וְשָׁאַל 'אִיפֹה רַבִּי
שְׁלוֹם, אֲנִי רוֹצֶה לְקַבֵּל בְּרָכָה..', כְּשֶׁנִּגַּשׁ אֶל הָרֵב, הָרֵב הִצְבִּיעַ לְכוּנִי
וְאָמַר לְאִישׁ 'תַּעֲזֹר לוֹ'. שָׁאַל אוֹתִי 'בַּחֹר, מָה אַתָּה צָרִיךְ?', עָנִיתִי
'אַתָּה רוֹאֶה אֶת ה'רִלְסִים' כָּאֵן לְמִטָּה?, הִכְנַתִּי לְמַעַלָּה תּוֹשָׁבוֹת, וְרַק
צָרִיךְ לְהַנִּיחַ עֲלֵיהֶן אֶת ה'רִלְסִים', וְאֲנִי אֶקְשֹׁר אוֹתָן עִם 'פְּלָטוֹת'."

עם ידידו המקובל רבי פנחס מוקדסי זלה"ה

עם ידידו המקובל רבי אורי נורי זלה"ה

יצא האיש והביא אתו חבלים כמו שבקשתי, ובאו אתו עוד שלושה אנשים בלבוש צבאי של חיל הים, גם הם היו גדולים כמוהו. לקח להם שתיים עשרה דקות לעשות את העבודה. הייתי המום. פי אם הייתי צריך להזמין אנשי מקצוע, זה היה לוקח המון זמן, ואלו כאן תוך שלש דקות הגיעו האנשים.

יצאתי אחר כך לראות איפה ארבעת החילים האלה?, אך לא היו בחוץ, לא רכב, לא חבלים ולא אנשים...

הן אלה קצות דרכיו בקדש. מה שמספיק הגליון. ובעזרת השם יתברך עוד חזון למועד בספר תולדותיו ושבחיו לספר בהרחבה צדיק מה פעל למען ידעו דור אחרון גדל כוחם של צדיקים. סדר עלייתם ומסירות נפשם לעשות רצון הבורא עד שחפץ בהם ה' ועשה רצונם ובטל גזרות בעבורם, מה טוב חלקם וחבלם.

ויהי רצון שיצמד לנו זכר צדיק לברכה וימליץ הרב זצ"ל שלום עלינו ועל כל ישראל, נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ.

מההלך בתמו צדיק אשרי בני אהרן

שלום
איש חמדה

מראות חזד מחיי הסבא קדישא רבינו בחגים ומועדים

בקריאת המגילה

בהדלקת נרות חנוכה

בהדלקת ל"ג בעומר בישיבה בשנתו האחרונה

שמוח עם ניניו בפורים

בשולחן ט"ו בשבט

בריקוד עם הרב בנימין אהרן הדלקת ל"ג בעומר בשנתו האחרונה

מראות חזד מחיי הסבא קדישא רבינו בחגים ומועדים

במנהג הכפרות בכסף בערב יום כיפור

במנהג הכפרות בתרנגול בערב יום כיפור

מתייפח בבכי על הארץ בתשעה באב

מנהג חבטת ערבה בהושענא רבא

מראות הוד
מהיי הסבא קדישא
רבינו עם גדולי ישראל

עם חכם שלום כהן באזכרה לר' אליהו חמד

מורן רבינו עובדיה יוסף בסוד שיח עם רבינו

מורן הראשל"צ רבי יצחק יוסף עם רבינו

מורן הגר"מ צדקה עם רבינו

עם הגאון הגדול רבי יעקב יוסף ר"י חזון יעקב

מורן הראשל"צ רבי שלמה משה עמאר שליט"א עם רבינו

שלום
איש חמדות

גְּדוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָן זֵיתָר מִבְּחֵייתָן (חולין ז:)

משיבים ישיבה על קברו

כולל ללימוד הנגלה והנסתר

"אוהב שלום"

לכבודו ולעילוי נשמתו של רבינו הסבא קדישא

כמוהר"ד שלום אהרן שמואלי זצוק"ל

לוקחים חלק בלימוד התורה
וקונים זכויות בעוה"ז ובעוה"ב
והוא ימליץ טוב בעדכם
להתברך בכל מילי דמיטב אכי"ד

ידיד

12 X 250

למלגות ועידוד

מחזיק

632

(כמנץ שמו של מו"ד)

שוותף

12 X 2000

אחזקת אברך

תומך

12 X 750

למלגות ומבצנים

לתרומות ולמסירת שמות לפדיון נפש בכוזנות הרש"ש
חייגו עכשיו: 02-624-9000

פ"ב
מו"ר אבינו אחינו וסבנו היקר,
ענוותן ושפל בדרך, עמוד התפילה
המקובל מורנו הרב
שלום אהרון
שמואלי זצוק"ל
בן שמואל ורחל ע"ה

זכה וגידל דורות
ישרים מבורכים.
עמד בראשות ישיבת
המקובלים "נהר שלום"
ארבעים שנה והמשיך
בהעמדת דורות של מקובלים
ומכוונים בסידור הרש"ש
כפי שקיבל ממורו ורבו זיע"א

נלב"ע ביום שבת קודש
כ"ג סיוון התשפ"ד

ת.נ.צ.ב.ה.

קבלות טובות

מתוך דרכיו מעשיו והנהגותיו

אשרי הזוכה לקבל קבלה או שנים לפחות למשך חודש ימים:

- א. לטבול כל בוקר.
- ב. להתפלל כל בוקר עם הגן החמה.
- ג. לשתוק כמה שיותר "סייג לחכמה שתיקה" (לפחות נקבל לשתוק שעה ביום, או יום בשבוע).
- ד. ללמוד זוהר או למי שמתאים ילמד קבלה (ומי שאינו יכול יתמוך ויחזיק את לומדי הקבלה).
- ה. ללמוד בספרי מוסר כסדר, שבט מוסר, פלא יועץ, מנורת המאור ועוד.
- ו. לקרוא קריאת שמע שעל המיטה מתוך הכתב ובכוונה.
- ז. ללכת ברחוב כשהעיניים מסתכלות למטה בתוך ד' אמות (לפחות 10 דקות, או דרך מסוימת קבועה).
- ח. להתאפק ולא להגיב כשרואים מי שעושה נגד דעתנו או רצוננו.
- ט. ללמוד כל שבוע את ההלכות בבן איש חי השייכים לאותה פרשה.
- י. בסעודת שבת לקרוא את המוסר שמובא בחק לישראל "יוסף לחק" בכל השבוע (וכל ילד יקרא קטע).
- יא. לפני תפילת הגן בשבת ללמוד כשיעור שעה אחת.
- יב. אחרי תפילת מוסף של שבת להשאיר ללמוד בבית הכנסת עד כמה שאפשר.
- יג. לקנות דגים ומאכלים בכל יום חמישי ולחלק ללומדי תורה.
- יד. לעשות תיקון חצות בכל לילה ולבכות על צער השכינה.
- טו. בכל יום ליעד זמן להתפלל על עם ישראל לדפואה, זיווגים וכו' ולהתחנן לה' מקרב לב על הכלל ועל הפרט.
- טז. ליחד ייחודים למי שבר הכי ויודע. ומי שלא, לפחות יקבל עליו מעין זה כגון לכון בקטע מסויים בתפילה שילוב הוי"ה אדנ"ת.

כל מי שמקבל עליו לפחות קבלה אחת למשך חודש ימים, יכול לשלוח את שמו לאימייל hm6222560@gmail.com או לנייד 052-7642738 (מהשעה 9 בבוקר עד 14:30) ובל"נ נזכיר אותו לברכה בציון מו"ר צוק"ל בבית החיים סנהדריה ירושלים

המדת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
 בשלום ובמיישור הלק אלה
 ורבים השיב מעוק:

(עלאכי ב'ו)

